

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:

Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 3 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contieniu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune a
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Adunarea generala

a femeiloru romane din Aradu si provincia, tienuta la
31. Maiu (12. Iuniu) a. c.

Tienemu multu la principiulu, — ca in educatiune si in regenerarea popóreloru prin educatiune factorulu celu mai insemnatu este societatea. Si in societatea nóstra am vediutu, si continuu ne convingemu, ca spiritulu de jertfa pentru o mai buna si mai ingrijita educatiune a generatiuniloru viitoare devine tot mai puternicu si mai intensivu.

Acést'a este impressiunea, pre carea o-a facutu asupra celoru de facia adunarea generala ordinaria a reuniunei femeiloru romane din Arad si provincia, tienuta Joi'a trecuta in sal'a mare a seminariului nostru diecesanu din Aradu. Este pretiósca pentru toti acésta impressiune, pentru ca de pretiu lucru este a vedé intrunite siesedieci de dame romane de aici din Arad si provincia, intrunite in cugete si semtiri pentru a lucrá cu succesu spre scopulu maretiu: educatiunea femeii romane, si a audí constatandu-se din actele reuniunei, — ca acésta tenera reuniune numera 175 de membri; ér averea reuniunei, cascigata si depusa pentru acestu maretiu scopu se urca la sum'a de aprópe cinci mii de fiorini. Nu este mare acésta suma, dar credintia avem, ca este denariulu veduvei din evangelia, depusu pre altariulu educatiunei femeii romane, si binecuventata fiind de Dumnedieu va aduce róda multa. Multu mai scumpu inse decât acésta suma este faptul, ca dorulu si tendenti'a de a sacrificá pentru acestu scopu maretiu devine tot mai acceptatu si mai placutu in societatea nóstra. Astadi reuniunea numera 175 de membri; ér acestu numeru dupa impregiurári destulu de considerabilu ne este o dovéda de ajunsu, ca zelulu si tactulu depuse de damele romane, cari se afla in fruntea acestei reuniuni, in curendu va intruni multe sute si mii de membri, va intruni pre toti romanii din aceste párti, pentru ca toti dorimu a conlucrá la realisarea frumosulu scopu al reuniunei.

Neuitatulu C. A. Rosetti scriá odata cuvintele: „cát este de greu la noi a-ne intruni mai multi spre a face impreuna o buna lucrare,“ toema precum scriá odinóra poetulu latinu: „tantae molis erat romanam condere gentem.“

Sórtea nóstra vitrega din trecutu asia a voitu, cá se nu ne potemu intruni liberu nici multi, nici putieni, spre a face impreuna câte o buna lucrare. Si deci, cand am inceputu a-ne intruni si noi, fia in biserica, fia in reuniuni, fia pre ori ce terenu, — ne-a lipsitu practic'a vietii pentru o impreuna lucrare. Preste acésta greutate a inceputulu, si in genere preste stadiulu de organisare, multiemita lui Ddieu, reuniunea femeiloru din Arad si provincia a trecutu. Si tóta activitatea acestei reuniuni de astadi inainte indreptata este numai spre o lucrare intensiva intru ajungerea scopului.

Adunarea generala de Joi s'a deschisu, si a fost condusa de dn'a vice-presidenta Aureli'a Blesiú. Dupa unu scurtu, dar frumosu discursu de deschidere, pronuniatu de dn'a vice-presiedinta, — adunarea esmise o deputatiune, carea invitá pre Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu Ioanu Metianu, patronulu reuniunei a participá si la acésta adunare. Pré Santi'a Sa, intrandu in adunare intre vii aclamári de „se traiésca, fú bineventatu de dn'a vice-presidenta prin unu discursu, dupa carele Pré Santi'a Sa luandu cuventulu, si-esprima bucuri'a, — vediendu zelulu, cu cari damele romane lucréza, si staruiescu la realisarea scopulu reuniunei, carele este unulu din cele mai maretie, pre carele si-lu póte impune o societate. Terminandu P. S. S. implorá binecuventarea Ceriului asupra lucrárilor reuniunei.

Dupa acést'a se cetesce prin dlu secretariu alu reuniunei Petru Truti'a reportulu comitetulu reuniunei despre activitatea s'a din anulu trecutu, carele in generalu si in specialu s'a luat la cunoscentia. De asemenea se cetesce ratiociniulu despre starea averii reuniunei la finea anulu trecutu, precum si reportulu comisiunei censuratórie, si la pro-

punerea acestei comisiuni adunarea generala votéza recunoscintia si multiemita protocolara dnei cassiere a reuniunei R h e a S i l v i ' a C e o n t e a .

Dupa acést'a se pune la ordinea dilei deplinirea postului de presidenta, — si cu unanimitate se alege de presidenta a reuniunei dn'a vice-presidenta A u r e l i ' a B e l e s i u . Devenindu astfelu vacantu postulu de vice-presidenta adunarea alege pentru acestu postu pre dn'a cassiera R h e a S i l v i ' a C e o n t e a ; ér in postulu de cassiera alege pre dn'a membra a comitetului B a r b a r ' a A n t o n e s c u ; si in comitetu se alege de membra dn'a M a r i ó r ' a T . P u t i c i u ; ér de membru in comisiunea censuratóre s'a ales d-lu Iosifu Galu jude reg. la tribunalulu din Aradu.

Dupa acést'a se pune la ordinea dilei propunerea, facuta de membrulu ajutatoriu alu reuniunei Augustin Hamsea, si dupa o discussiune, la carea au luat parte mai multi vorbitori adunarea enuncia urmatoriulu conclusu : „In considerarea, ca venerabilulu consistoriu eparchialu din Arad a fost incredintiatu din partea venerabilului Sinodu eparchialu din anulu curentu, a staruí, cá cât mai curêndu se infiintieze, si activeze o scóla de fete cu internatu in Arad ; si in considerarea, cá acestu scopu lu-urmaresce si reuniunea femeiloru romane din Arad si provincia, precum si in fine in considerarea ca infiintiarea unei astfelu de scóle este urgentu reclamata de trebuintiele de cultura si educatiune ale neamului romanescu din aceste párti, — adunarea generala aviséza comitetulu reuniunei, a intrá in pertractare cu venerabilulu consistoriu din Aradu in acésta afacere si a colucra si din partea s'a la realizarea acestui scopu, dându-i totdeodata autorizarea, cá se póta spesá spre acestu scopu din averea reuniunei sumele ce vor fi de trebuintia.“

Cu acést'a terminandu-se agendele avisate la competentia adunării generale ordinare dn'a presidenta A u r e l i ' a B e l e s i u multiemesce Pre Santiei Sale, parintelui Episcopu I o a n M e t i a n u pentru bunavointia, dovedita si acum cá si totdeun'a facia de agendele reuniunei, dupa acést'a multiemesce dn'a presidenta dnelor si dnilor membri pentru participare intr'unu numeru asia de frumos la lucrările reuniuniunei, — si dechiara adunarea generala ordinaria de inchisa.

Terminad acestu reportu constatám ca tóte conclusele s'au luat cu unanimitate, si ca preste tot interesulu si insufletirea pentru afacerile reuniunei din partea damelor este mare. Si deci sperám, ca acésta reuniune va poté lucrá totu cu mai multu succesu la realizarea maretului opu alu educatiunei femeii romane.

Se triésca dnele membre ale reuniunei femeilor romane din Arad si provincia!

Representantii teologiei scientifique din restimpulu apologetico-polemic.

(Continuare.)

Origen ni-a lasatu unu numeru colosalu de opuri teologice geniale. Ieronim, carele a cunoscutu bine literatur'a bisericésca, vorbesce de dóue mii ; Epifanie inse, contrariu mare a lui Origen, chiar de siese mii de scrieri, cuprindiêndu-se in numerul acest'a fara indoieála fiecarea omilie si fiecarea epistola separatu, càci numai omilii publice au tîenutu peste o miie, ér epistole de ale lui au esistatu in secolele urmatórie cu sutele. Tot Ieronim dice, cá erau opurile lui atát de numeroése, încát abia ajungea viéti'a unui omu spre a le cetí. Partea cea mai mare din scrierile lui s'a perdutu, si numai o parte neconsiderabila ni-a remasu. Acést'a, dimpreuna cu fragmentele pastrate, umple 7 tomuri din editiunea lui M i g n e (despre editiunea Migne vedi nr. 4 alu acestei fóie din a. c. pag. 27.)

Activitatea literara a lui Origen se estinde la lucrári biblice, parte critice, parte esegetice, apoi la lucrári dogmatice, apologetice si practice.

Lucrarea sa cea mai colosala e unu opu din literatur'a criticeii biblice, carele in decomun e cunoscut sub numirea de „E x a p l ' a “, si la carele a lucratu elu cu diligintia neobosita prin 27 de ani, incepêndu-l in Alexandria si finindu-l parte in Cesarea, parte in Tir. Scrierea acést'a e o recensiuine a traducerii alexandrine (grecesci a T. V.), séu mai bine, o editiune critica a testului s. scripturi a T. V., in carea se pun in paralela, se asemenéza si comparéza textul originalu evreesc alu T. V. (in column'a prima cu litere evreesci, ér in dóua acelasi tecstu cu litere grecesci) cu celelalte traduceri grecesci existente, anume : a lui Aquil'a, Simach si Teodotian ; câte o data chiar si cu traducerile grecesci anonime, numite a 5-a (Quinta), a 6-a (Sexta), si a 7-a (Septima). Asemenarea deci n'a facut-o el in tóte cartile T. V. cu acelasi numeru de teste. Pentru casulu când asemenarea se facea de catra autoriu numai intre traducerea (grecésca) alexandrina si intre Aquil'a, Simach si Teodotian, s'a indatinat a se numí opulu de fatia T e t r a p l ' a ; ér când se mai luau pe lînga aceste traduceri : testulu originalu, si dóue, séu tóte trei traducerile anonime, atunci pentru casulu acest'a intimpinam numirea de : O c t a p l ' a si E n e a p l ' a . Scopulu lucrării a fost, de a îndreptá traducerea alexandrina prin asemenare cu testulu originalu si celelalte traduceri grecesci existente. In testulu traducerii alexandrine n'a schimbatu Origenu nimicu, ci a indegetatu prin semne critice, facute pe margine (asterisce si obele), acele locuri in care lipsia, séu erá ceva mai mult in traducerea acést'a decât in celelalte texturi. Din caus'a mari-meii sale (50 tomuri) nu s'a decopiat lucrarea acést'a nici odata ; dar ea s'a pastratu in bibliotec'a din

Cesarea Palestinei pana la anulu 653, când Mohamedanii cucerescu Cesarea, si verosimilu că atunci s'a perdutu. Pana la anulu acest'a multi au catoritu anume la Cesarea, pentru-că se folosésca opulu acest'a la lucrările lor critice biblice, asia d. e. Ieronim. Din scrierile acestor barbati s'au cules fragmentele din Exapl'a, de francesulu din congregatiunea maurina Montfaucon, si s'au publicat pentru prim'a data la Paris la a. 1713, ér in timpulu mai nou de Migne in tomulu 15 si 16 alu cursului seu de patrologie. — Nu mai putien insemnata a fost activitatea, ce a desvoltat-o Origen pe terenulu e-segesi biblice. Elu a esplicat intrég'a s. scriptura, dar nu in acelasi mod. Trei feliori de scrieri esegetice-biblice ni-au lasat elu: 1) Σημειώσεις, adeca scholii (esplicari) scurte asupra unoru locuri mai grele; 2) Τόμοι, adeca comentare detaliate asupr'a unoru carti intregi ale s. scripturi, si in urma 3) Ὁμιλῖαι, adeca cuventari parenetice-esplicative. Si aceste lucrări esegetice in partea loru cea mai mare s'au perdutu, ér fragmentele pastrate sunt edate in descitatulu opu a lui Migne, in 4 tomuri. Mai cu séma ni s'a pastratu comentarele lui la evangeliile lui Matei si Ioannu, la epistol'a lui Paul catra Romani si nisce omilii la evang. lui Luc'a. Unele din aceste le avem in originalu, altele in traducere latina facuta séu de Ieronim, séu de Rufin. — In fiecare loc alu s. scripturi vedea Origen unu intielesu (sens), anume: mai intâi unulu literalu, apoi altulu moralu séu tropicu si in urma alu treilea spiritual séu mistic, (tipic, alegoric). Elu credea, că pentru crestinulu de rendu ajunge intielesulu celu literalu. Crestinulu mai luminatu trebuesce se scie a deosebí in fiecare locu alu scripturei inca si intielesulu moralu de celu misticu séu tipicu; si acestu intielesu din urma astfel, că pe când s. scriptura a T. V. vorbesce in modu prefiguratoriu (tipic) nu numai despre cele intemperate si descrise in cartile T. N., ci si despre cele ale vietii de veci; pe atunci cãrtile T. N. vorbesc tipicu numai despre cele ale vietii vecinice. Unele locuri istorice din s. scriptura, a caroru intielesu literalu e nedemnu de Ddiu, au a se lua numai in intielesu moralu si tipicu séu misticu. Din tóte aceste ne convingem, că de si Origen nu negligá intielesulu literalu, totusi preferea interpretatiunea alegorica, mergéndu intr'acést'a câte odata prea departe. Recunoscea autoritatea dogmatica (inspiratiunea ddiéscá) a intregi scripturi, dar in privinti'a acest'a sustienea, că T. N. e cu multu mai superioru T. V.

De pe terenulu dogmatic sunt urmatóriele scrieri memorabile: *Σερωματεῖς* (covóre) in 10 carti. Opolu acest'a a fost o incercare de a aduce in consonantia invetiatur'a religiunei crestine cu filosofi'a platonica. Elu s'a perdutu. Tot acest'a sórte au avut-o si alte dúe scrieri dogmatice, un'a despre creatiune, ér ceealta despre inviere. — S'a pastratu, dar nu in originalulu grecesc ci in

traducere latina, opulu *Περὶ ἀρχῶν* (De principiis), in 4 carti. In scrierea acest'a a voit Origen se espuna elementele religiunei crestine dupa unu metodu speculativu, Elu a scrisu si edatu cartea acest'a in Alexandri'a la a. 226. Traducerea latinésca e facuta de presbiterulu Rufin din Aquileja † 410, inse nu fidelu ci cu multe si esentiale modificari, prin cari intentionase elu se micsioreze eterodoxiile lui Origen. Pentru invetiaturile depuse de Origen in acest'a scriere a fost elu celu mai multu atacatu si combatutu, si indecomunu se credea, că episcopulu seu Dimitrie mai vertosu din caus'a eterodoxiiloru opului acestui'a l-a destituitu si escomunicatu — de si in documentele rélative nu se face nici o amintire de invetiaturile lui retacite, ci cá motive pentru depunerea lui se aduce numai castrarea si ironi'a cea necanonica. — Ce se tiene de eterodoxiile lui Origen, cari provinu in acestu opu, apoi ele sunt: a) O aplecare catra subordinatianism, (invetiatur'a retacita carea subordinéza pre fiul, a dóu'a persóna ddiéscá, tatalui) ceea ce se manifesta prin numirea fiului lui Ddiu de *κτίσμα*, creatur'a tatalui; dar cu tóte aceste crede si marturisesce vecinici'a si deplin'a lui dumnedieitate. b) Invetiatur'a, că fiind Ddiu vecinic si nepoténdu elu fi neactivu, din veci a tot creatu la lumi, si lumea actuala inca e numai un moment transitoriu in sirulu lumeloru create. c) Preexistentianismulu, adeca doctrin'a că Ddiu a creatu la inceputu numai o lume curatu spirituala, si cu acest'a de odata, si sufletele omenesci, cari pe atunci n'aveau corpuri, chiar cá si angerii. Dar mai târdiu când cu caderea angeriloru au pecatuitu si cadiut si unele suflete omenesci, Ddiu a trimisu din pedépsa sufletele omenesci in corpuri, cá in nisce carcere, pentru cá se faca caintia. d) Admite migrarea sufletelor (metempsychos'a) si in alte corpuri, fie omenesci fie ceresci, precum stelele etc. e) Néga invierea reala a corpuriloru pentru véti'a vecinica, precum si eternitatea pedepselor iadului, invetiând că ele dupa-ce 'si vor fi implinitu scopulu, cá mijloce curatitóre (purificatóre), vor incetá, si atunci sufletele omenesci precum si spiritele rele se vor întórce érași la starea loru originala de unire cu Ddiu. Acést'a doctrina a lui Origen e cunoscuta sub numirea de „restabilirea tuturor'a“ (*ἀποκατάστασις τῶν πάντων*). — Eterodxiile insirate a datu ansa sinodului alu 5-lea ecumenicu cá se-l puna pe Origen intr'unu siru cu ereticii si se-l condamne.

Dintre scrierile apologetice ni s'au pastratu completu cele 8 carti indreptate contr'a lui Celsu, filosofu pagân din timpulu imperatului romanu Marc Aureliu (161—180), carele in jumetatea a 2 a secl. alu II. a fost scrisu ópulu polemicu *Λόγος ἀληθῆς* (cuvânt adeverat), in carele 'si da silinti'a de a dovedi in modu sarcasticu, că religiunea crestiniloru e o nebulie. Deci la indemnulu staruitoriu

a mecenatului seu Ambrosie, scrie Origen sus amin-titulu opu, in carele combate atacurile lui Celsu a-supr'a crestinismului din pasagiu in pasagiu, si le re'nfrange in modu genialu, si atât de convingetoriu, in cât temeiturile aduse de elu in acést'a scriere pen-tru originea ddiéesca si adeveritatea crestinismului au valóre necontestabila inca si pentru timpulu nostru, contr'a criticeii distructive moderne a scólei din Tu-bingen.

Merita amintire inca urmatóarele scrieri asce-tice: Cartea despre rugaciune in 33. cap., in carea tractéza despre fiinti'a, folosulu, mo-dulu celu corespundietoriu alu rugaciunei si esplica in modu clasic rugaciunea domnésca. Cuvêntu indemnatoriulu la martiriulu, *Λόγος προτροπικὸς εἰς μαρτύριον*, in 50. cap., adresatu unui presbiteru si unui diaconu, cari devenisera captivi in perse-cutiunea imperatului Maximin Traculu (235—238), prin carele ii imbarbatéza ca se suferé si supórté tóte, ba chiar si martiriulu, daca e de trebuintia. — Din multimea de epístóle ni s'a pastratu: Epístola ad Iulium Africanum, in carea apara autenti'a istoriei Susanei din cartea Da-niilu; de asemenea ni-au mai remasu multe alte fragmente din alte epístóle, intre cari unu frag-mentu din o epístola adresata lui Grigorie Taumaturgulu (facetoriulu de minuni), fostul invetiachelu a lui Origen, carele tractéza despre folosul filosofiei in teologie.

(Va urmá.)

Dr. Tr. Puticiu.

Despre Iubileulu I. P. S. S. parintelui Archiepis-copu si Metropolitu Dr. SILVESTRU MORARIU-ANDRIEVICIU.

(Continuare si fine.)

Inchinandu in fine I. Pré Santiei Sale parintelui Mitropolitu poporaciunea rurala „pâne si sare“, se inchiaia acésta rara festivitate, care durá pana la 2 óre dupa a-médiadi.

Dara in dilele acestei festivitatii incursera si nenum-erate telegrame si scrisori de felicitare dela corporaciuni si patriculari; asia dela Inaltu Pré Santitulu Archiepis-copu si Mitropolitu Miron Romanulu, dela Prea Santiile Sale episcopii Gerasimu Petranovicu, Ioan Metianu si Nicolau Popea, dela administratorulu diecesei dalmatine Zar'a Archimandritulu Iovicu, dela comunetátile parochiale grecesci si serbesci din Vien'a, dela deputatii bucovineni la senatulu imperialu din Vien'a, dela Bucovinenii ortodocsi traitori in Vien'a, dela invetiatorii ort. orient. ai scóleloru poporale din tienutul Radautiului, dela comun'a orasiana Radautiu, din Travnicu si Agramu, etc. etc.

Noi aducemu aice si imnul festivu din partea „Re-vistei politice“, elu suna:

Cand tiar'a ntréga-i pregatita,
De-a premari pe-alu seu Pastoriu
Prin rugi, alaiu si serbatori
Si dragoste nemarginita,
Au tu, Sucéva, cuibu d'eroi,
Tu remáné-vei inapoi?

Dar' ce se ntrebu? când éta,
De pe 'mpregiuru-ti si din sínu,
Orasiu cercatu, orasiu betránu,
S' aduna céta dupa céta
De fii supusi si iubitori
Si striga scumpului Pastoriu:

„Osan'a Tie, scumpu Parinte,
Trimisu de ceriu la turm'a Ta,
Spre-a o conduce si invetiá
Cu-alu Teu graiu dulce si ferbinte,
Se calce in veci pe drumulu dreptu,
Se aiba sufletu intiepletu!“

„Si cu Tu sánta consciintia
Chiamarea sánta Ti-o implinesci
Cáci ne descepti, ne carnuiesci,
Catra virtute si credintia,
Se scim, ce-i cugetulu curatu,
Spre lege, tiara si imperatu!“

„Tu prin cuventu, cá si prin fapte,
Esci unu castelu aperatoriu,
Esci scutu si stêlpu stralucitoriu
Alu legii nóstre-adeverate
Si-alu stramosiescului Sionu,
De când tronedi pe-alu legii tronu!“

„Ba si 'nainte de-a Ta scara,
Pe care stai de diece veri,
Ai fost Apostulu mândrei tieri,
Ce Te-a nascutu Podóba rara:
O Pild'ai fost in tot, ce-i sánt,
Maretiu si nobilu pe pamentu!“

„Nici limb'a reiloru e in stare,
A intunecá cestu adeveru:
Nalucele se stingu si peru
La foculu radielor de sóre,
Ér' ce in lumina s'a ntrupatu,
Remane 'n veci adeveratu.“

„Petrunsi de-asemena credintia,
Pasimu cu 'ncredere de fii,
Pastoriu alu sutelor de mii
Si Te rugamu cu umilintia:
Devotamintele fiesci
Se le primesci, se le primesci!“

„Pornirile nefatiarite,
Ce in peptu aduncu Ti-le pestramu,
Din peptu adâncu Ti-le versamu,
Si le-om versá, Pastoriu iubite,
Cá jertfe mici, dar' jertfe tari,
De-omagiu depusu pe alu Teu altariu!“

„Si-acestu omagiu, Parinte bune,
I-Ti vá 'nflori si in viitoriu
Cu-alu Teu poporu multiamitoriu,
Ce in reverintia se supune
Strigându: Multi ani se ni traiesci
Si sánt'a lege s'o intaresci!“

V. Bumbacu.

Se mai cade in fine se amintimu, cum-cá festivita-tile s'au inceputu facticu inca in diu'a s. m. m. Georgiu, când in tóte bisericile din Eparchia s'au tienutu liturgia solemna si doxologia pentru sanetatea si indelung'a vietia a I. P. S. S. parintelui Mitropolitu. Acést'a liturgia si doxologia a fost de tot solemna in biseric'a vechei Mitro-

polie din Suceva, zidita in a. 1523 de Stefanitia Voda si dedicata s. m. m. Georgiu. Si la acea ocajune tienu prostosul s. monastiri, Venerabilitatea Sa par. Emanuilu Ciuntuleacu inaintea publicului si inchinatoriloru evlaviosi la moscele s. m. m. Ioanu nou urmatorea cuventare :

„Cine ne va desparti pre noi de dragostea lui Dumnedieu, necazulu au imbuldial'a, gon'a au fomea, goletatea au peirea au sabi'a ?“

Rom. 8, 26.

De abia resarise sorele dreptatii si lumin'a adevurului, abia incepuse a-si respira si a-si imprastia radiile binefacatorie, cand deodata se radica unu vitoru furiosu, unu orcanu plinu de turbare, aducendu nouri intunecati si stand se indoiasca acelu sora si se-i stinga lumin'a.

De abia se aretase Mantuitoriul pe pamentu si eca se si ivescu deodata cu acest'a aretare de multu dorita dusimani neimpacati ai invetiaturei Lui celei dumnedieiesci, pentru care a trebuitu se suferi tot feliulu de prigoni si in urma se mora chiar de mortea cea atat de dureroasa de pe lemnulu crucii.

Dara si urmasii lui Christosu au avutu o sorte cruda, o sorte plina de chinuri si patime, o sorte neaudita.

Si in adeveru, care limba omenesca ar fi in stare se ni spuna tote necazurile si chinurile cele crancene si sangerose, cari le-a suferitu turm'a lui Christosu chiar din leganelu prunciei sale ? Care pena ar fi atat de ghibace, ca se ni pota descrie tote scenele cele ingrozitoare, cari le-au infatisiatu adeveratii lipasi ai lui Christosu pe campulu lupteloru celoru infricosiate pentru credinti'a cea adeverata ?

Eca si st. m. m. Gheorghie au patimitu multe chinuri si dureri crancene, si elu, a carui'a pomenire o serbamu astadi, a mersu chiar voiosu la mortea de sabia — dand marire lui Dumnedieu celui adeveratu.

Dar apoi chiar si pana in diu'a de astadi se afla dusimani destui ai adeveratei credintie, cari, bine ca nu mai au puterea, de a-i nimici si pironi pre cei tari in credinti'a, dara totu-si cauta tote chipurile, de a-i slabi si a li imputiena credinti'a prin feliurite machinaciuni.

Insa precum in timpurile primitive ale crestinetatii, asia si astadi grijesce Provedinti'a dumnedieiesca, ca se fie barbati de acei-ce potu si vroiescu se se lupte pentru adeveru.

Si precum pretutindene asia si in tiar'a nostra Bucovin'a n'au lipsitu in timpu de nevoia si de grea compena sufletele, cari, inspirate de o credintia puternica, dotate cu unu geniu superioru, animate de simtiemintele cele mai alese crestine si patriotice, si-au pusu adencu in inim'a generaciuneloru ideile, pentru ca ele se fia transmise mai de parte urmasiloru lor.

Provedinti'a dumnedieiesca s'a ingrijitu totdeun'a ai tramite bisericei natiunii nostre Bucovinene cate unu barbatu, care sa lucre cu energia prin cuventu si fapta se feresca poporulu de peire.

Era unulu din acei barbati rari, cari facu de o potri va fal'a natiunii, ce i-a produsu, si a epocii, in care

au traitu ei, este si I. P. S. S. Dr. Silvestru Morariu-Andrieviciu, Archiepiscopulu si Mitropolitulu actualu alu Bucovinei si Dalmatiei.

Activitatea acestui ilustru barbatu pentru biserica noastra dreptu-maritória din tiara, devotamentul si succesele lui pentru luminarea si desvoltarea culturala a poporului nostru, staruinti'a lui neobosita pentru binele tirei si insemnatatea produseloru lui literarie, tote acestea ne indotorescu pre noi, crestinii dreptu-maritori, a serba acestu iubileu alu activitatii lui archipastoresci de 10 ani cu iubire fiiesca si a-i aduce si la acest'a ocajune cu respectuosa supunere omagieile nostre cele mai intime de multiamire si recunoscintia. Dara pentru-ca se intelegemu mai bine importanti'a acestei persone inalte, alu cari'a iubileu i-lu serbamu astadi in tota Archidieces'a, era in Capitala i-lu vom serba Joi si Vineri in 26 si 27 a. c. si pentru-ca se-i apretiuimu mai bine meritele, cele ce vor remane pururea in amintirea filoru bisericei nostre ca celu mai scumpu odoru, se cuvine se vedemu, cine este acestu venerabilu prelatu, care i-a fost vieti'a si care este activitatea si valoarea scrieriloru lui ?

Emininti'a Sa Dlu Dr. Silvestru Morariu-Andrieviciu, Archiepiscopulu si Mitropolitulu Bucovinei si Dalmatiei este fiu de preotu si s'a nascutu in comun'a Mitoculu Dragomirnei in 14. Noemvre 1818.

Tinerulu Samuilu, dotatu cu cele mai escelente facultati spiretuale, si-a facutu studiile humanistice si cursulu filosoficu la liceulu de statu din Cernauti si tot acolo si-a terminatu si studiile teologice, — fiindu-i succesulu studiiloru stralucitu si numerandu-se totdeun'a la cei mai destinsi elevi.

Dupa terminarea studiiloru teologice in 29. Iuniu 1843 fu chirotonitu in preotu si decretatu mai antaiu ca administratoriu parochialu si apoi cu unu anu mai tardiu ca parochu in comun'a Ceahoru, unde petrecu 20 de ani, implinindu-si servitiulu totdeun'a cu zelu apostolicu, incat Ceahorulu trece si astadi ca modelu de parochia bine disciplinata.

Perdiendu-si in sa soti'a inca in florea vietiei, elu in adenc'a-i mahnire i-si cautu si-si afla mangaiare in neobosita ocupaciune pastorésca si literaria.

La anulu 1862 apoi lasand-si in pastori'a Ceahorului ginerele, primi unu locu de referinte cu o remuneratiune neinsemnata la Consistoriulu din Cernauti, unde de mai nainte impartasiu excurrando din Ceahoru invetiamentulu tipicului si alu cantarilor bisericesci la seminariulu clericalu si la scol'a dascalésca.

La anulu 1866, reorganizandu-se Consistoriulu bisericei dreptu-maritória Bucovinene, I. P. S. S. fu inaintatu din grati'a Maiestatii Sale gloriosului nostru Imperatu si rege Franciscu Iosifu I. la demnitatea de consilieriu consistorialu.

Si de aici se incepe adeverat'a activitate a I. P. S. S., care l'a radica tu asia de susu in fati'a tirei.

Dara totu-si avu a se lupta si cu nisce tendintie instrainatorie ale unoru elemente reuvoirie, incat in urm'a calomnieloru dusimanose ortodoxiei din Bucovin'a fu suspinsu din servitiu chiar de catra archiereulu seu de pe

atuncea. Dara adeverulu triumfă in scurtu timpu si celu prigonitu fû reasiediatu cu onóre in postulu seu la anul 1874, de când deveni sufletulu Consistoriului si alu Archidiecesei; apoi intrandu in statutulu monachalu si primindu cu aceea ocajune numele calugarescu „Silvestru“, fû inaintatu la rangulu de Archimandritu catedralu. Éra la anulu 1877 fû numitu Archimandritu archidieceसानु si vicariu generalu alu Mitropoliei, incât dupa repausarea fericitalui Teoctistu fû inaintatu la trépt'a de administratoru alu Eparchiei, pana-ce in anulu 1880 fû denumitu de Archiepiscopu si Mitropolitu in scaunulu vacantu alu Bucovinei si Dalmatiei.

Si acestu barbatu providentialu vedindu pe timpul, când erá biét'a Bucovin'a anexata la Galiti'a, pericolul celu mare pentru tiara, credintia si natiune, lucră dimpreuma cu bravii si fideliu Hurmuzachesci si alti barbati zelosi, de-si capetă ea autonomi'a in anul 1849; căci e adeveru neresturnatu, că nemieu nu erá mai de stricaciune pentru poporulu din Bucovin'a decât acést'a impreunare nenaturala; in acelu timpu fatalu tiarisiór'a acést'a patinica si ospitala si-a perdutu fati'a de mai inainte si s'au incuibatu intr'ins'a multe rele, ale caror'a consecintie funeste se simtiescu chiaru astadi mai vêtosu.

Pe iubilariulu nostru i-lu mai putem fericí, pentru-că, conoscéndu neaparat'a necesitate de o lucrativitate mai potrivita, se apucă inca cá parochu din Ceahoru de redigerea Calindariului românu; apoi dela 1850—1863 i-lu vedemuu lucrându si provediéndu scólele poporale si mijlocie din Bucovin'a cu carti religióse si profane, chiaru 16 la numeru, dintre cari multe se intrebuintiadia sí in diu'a de asta-di. Pe langa aceea in anii 1850 s 1851 functiună I. P. S. S. cá membru alu comisunii censoratórie pentru cártile liturgice ort. orient. si anume cu o activitate, de fû recunoscutu chiaru de locurile mai inalte. — Tot cá parochu din Ceahoru a scrisu si editatu I. P. S. S. si o carte de „Predice pentru duminice si serbatori“. Cá tipiconistu renumitu Emininti'a Sa si-a castigatu meritu nedisputabilu, scriindu si tiparindu „Tipiconul bis. gr. or.“ — Cá cânteretiú I. P. S. S. este cunoscutu si astadi nu numai in Bucovin'a, ci pretutindene, pe unde a patrunsu „Psaltchi'a bis.“ compusa de I. P. S. S. — Pe bas'a meriteloru celor multe literarie I. P. S. S. fû alesu in anulu 1873 de Vicepresiedinte alu „Societatii pentru cultur'a si literatur'a româna din Bucovin'a“, éra dela 1880 membru onorariu alu acestei sobietiatii. — Dela suirea pe scaunulu mitropolitanu Emininti'a Sa a mai pusu la cale cu concursul preotiloru din eparchia infiintierea tipografiei si redigiarea fóiei bisericesci „Candel'a“. In fine a scrisu si dóua apologie, in care combate in modu sistematicu atacurile aspr'a bisericeii nóstre din partea contrariloru ei. — Cu privire la multipl'a si onorific'a activitate a Eminintiei Sale i-i conferira profesorii universitatii imperiale din Cernautiu titlulu de „Doctor sacrae teologiae honoris causa“, care conferire si fû aprobata de Maiestatea S'a Imperatulu.

Din cele amintite se vede, cât de meritatu s'a facutu Inbilariulu Inaltu cu lucrările sale pentru biserica si natiunea nóstra si de aceea me adresediú cu unu apelu caldurosu si fratiescu catra D-Vóstra, iubiti crestini, cá se

bine voiti a ilustrá cu presentia D-Vóstra, serbarea iubileului de 10 ani din capital'a tieiei, cá se-i descoperimú Eminintiei Sale cu totii simtiemintele nóstre de bucuria si multiemire si c'unu glasu se-i strigămu: „Bucura-Te angir'a nóstra cea tare si neclatita; bucura-Te vediénduti fiii sufletesci in giurulu Teu, purtându stâlparile fapteloru Tale“. Aminu.

D I V E R S E.

* *Petrecerea de dansu*, aranjata de reuniunea femeilor romane din Arad si provincia in sear'a de 12 Iuniu a. c. n. in sal'a din paduriti'a orasiului a fost o petrecere deplin succésa. A fost cercetata de unu publicu alesu si numerosu, intre cari am vediut si pre P. S. S. Dlu Episcop Ioan Metianu. De ani incóce nu s'a vediutu atât'a publicu la petrecerile romanesci, aranjate aici in Arad. Se vede, ca comitetulu reuniunei a sciutu se afle gustulu publicului, carele i-a respunsu intrunu modu asia de nimeritu prin o participare atât de numerosa. Damele s'au prezentat in toalete fórte simple evitand ori-ce lucsu costisitoriu; mai multe dintr'ensele s'au prezentat in frumosulu costumu nationalu.

Prin faptulu acest'a, prin combaterea factica a lucsului, comitetulu reuniunei si-a cascigat cu unu titlu mai multu la stim'a si increderea, de carea se bucura inaintea publicului mare caruia asia se vede nu-i convine lucsul, si voiesce se-se ferésca de elu cu ori ce pretiu.

Petrecerea a fost viiala si animat'a. Infacisiá acésta petrecere bucuri'a, pre carea o semte romanulu, cand se intelnscu cu prietenii si cunoscutii sei, pentru cá liberu de preocupatiunile si grijile vietii se póta conveni, si se-se póta vedé cu bucuria cu cei de o sórte cu densulu, si respective cu acei'a, cu a caror impreuna lucrare voiesce a-si creá o stare si sórte mai buna.

Prin participarea la acésta petrecere in modu atât de numerosu s'a dovedit de nou, ca publiculu nostru din Aradu si provincia a imbratisiat, si sprijinesce cu multa caldura scopulu reuniunei.

De aceea felicitám pre comitetulu reuniunei pentru succesulu obtienutu si pre acestu terenu.

* *O diua festiva in Otlac'a*. Comitetulu parochialu de aici avénd intentiunea de a infiintia unu coru vocalu, a rogatu onorat'a directiune a seminarului diecesanu din Arad, ca pentru esecutarea cântáriloru liturgice in Duminee'a din 27. Maiu, — pre care di erá fixatu si actulu de sântire a clopoteloru reparate — se esmita corulu vocalu alu institutului teologicu, cá est modu si tinerimea nóstra economica sè se incurageze si se-si castige esperintia despre frumseti'a cântáriloru corale. Din acestu incidente cu nespusa bucuria s'a primitu resolutiunea favorabila a directiunei seminariale, prin care acést'a esmise 12 membrii coristi, incât in diu'a mentionata sânt'a nóstra biserica a fost indesuita nu numai de credintiosi de ai nostrii, ci si de unu numeru considerabilu de straini. Au si avutu ce ascultá; — căci frumósele compositii erau esecutate cu o rara precissiune. Dupa sevêrsirea sântei slujbe — la propunerea preotimei locale — in localitatea

scólei s'a improvisatu apoi unu adevratu concertu compus din cântari nationale si ascultat cu mare placere de tinerime si de cea mai mare parte a parochieniloru. Caru nu au strabatutu in sal'a de invetiamentu, sau postatu in curtea scólei si pre la ferestrii. Potu afirmá cá acele acorduri frumóse sunt si vor fi imprimate in inimele juniloru nostrii pana vor fi in viétia. — Si le-au servitu de puternicu indemnu la gruparea loru intr'o institutiune culturala. — Se li fia spre onóre acelor 12 elevi ai seminarului si conducatoriului loru Alexandru Popoviciu, elevu seminarialu. — Succesulu obtienutu se servésca de decóre directiunei seminariale activitatea neobosita desvoltata in interesulu bunei educatiuni a tinerimei nóstre clericale. — Diu'a festiva din 27. Muiu, nu se va sterge cu grab'a din memori'a nóstra. — A.

† *Necrologu.* Firulu telegraficu ne aduse Vineri'a trecuta trist'a scire, ca preotulu Atanasiu Mercea din Costeiu, unu preotu vrednicu, si care a facutu bune servitii bisericeii nóste, a incetat din viétia in aceeasi di. Regretâm din inima perderea cea pré timpuria a acestui zelosu preotu teneru; si i-dicem. cá se-i fia tierin'a usióra si memori'a binecuventata!

* *Iubileulu episcopiei Dunarei de josu.* Din Galati, se comunica diarului „Timpul“, ca Dumineca 20 ale curentei s'a serbatoritu in acelu orasiu iubileulu de 25 ani a episcopiei Dunarei de jos si a seminarului acelei eparchii. Au luat parte la serbare reprezentantii autoritatiloru eclesiastice, civile si militare din judetiele Covurlui, Brail'a, Tulcea si Constantia, cari compunu eparchi'a Dunarei de jos. Serviciulu divin s'a oficiatu de prea sfintitulu episcopu eparchiotu Partenie Clinceanu, incunguratu de clerulu episcopal. Dnpa serviciulu divin, asistentii s'au intorsu in palatulu episcopal, unde dl M. N. Pacu profesor alu serviciului localu si deputatu a tienut unu discursu ocasionalu, facend istoriculu acestoru institutiuni si aretandu scopul infintiarei lor, fasele prin cari au trecut, fructele ce au produsu si neajunsurile loru actuale. Dupa acést'a parintele episcopu invitá la dejunu unu numeru dintre persónele presente, la care s'a ridicatu mai multe toasturi.

* *Multiamita publica.* Mai multi credintiosi ai comunei bisericesci romane din Chinezu, vedindu-se eliberati de sub ierachi'a sirba, in zelul cel mare, au grabitu a surprinde biserica in diua Pogorarei Duhului Sant, cu mai multe ornamente ce-i servece spre infrumsetiare si adeca: Jica Ungurianu unu prapore mare rosu in pretiu de 180 fl. v. a., Evrem Craciunescu un steagu venetu à. 45 fl. v. a., Persida Dosa n. Dutinu un steagu rosu à. 45 fl. v. a., Ilie Adeleanu una cadelnitia à. 15 fl. v. a. éra pentru renovarea ripideloru 5 fl. v. a. Ana Marcu unu masai albu pentru prestolu à. 30 fl. v. a., Persid'a Dima unu masai albu pentru masutia de botezatu à 10 fl. v. a., si Persida Murgu unu masai albu pentru locul unde este asiadiata proscomidia à. 5 fl. v. a. — Pentru aceste donuri, comitetulu parochial si tine de santa datorintia, ca si pe acést'a cale se exprime marimósiloru donatori cele mai calduróse multiamiri; rogandu pre bunulu Ddiu se le lungiasca firul vietiei intru deplina sanatate si se le inmltiasca averile, cá se póta si pe viitoriu a face fapte bune si placute inaintea lui Ddiu. — Chinez, in diua Pogorarei

Duhului Santu 1890. — Pentru Comitetulu parochialu: **Alexandru Sandu**, invetiatoru.

* *Multiemita publica.* Ioanu Calusieriu economu gr. orient. de Semlacu indemnatu de evlavia catra sta maica biserica, a cumperatu din cascigulu seu propriu unu ornamentu preotiescu (bisericescu) cu tóte apartienetóriele la elu cu unu pretiu de 90 fl. v. a. Densulu este unu crescinu bunu alu bisericeii, careia i-a facutu donuri in mai multe renduri, precum in anii trecuti a daruitu o cadelnitia cu pretiulu de 19 fl. v. a. mai înainte de aceea unu apostolu cu 5 fl. v. a. de multe ori din lucrulu maniloru sale stihare preotiesci, masaiuri stergare etc. Éra ved. Mari'a Calusieriu a cumperatu totu acuma din banii sei unu prapore pentru biserica cu pretiulu de 40 fl. v. a. — Primésca acesti donatori pentru faptele lor nobile — depuse pre altariulu Domnului — si pre acést'a cale mutiemirile nóstre, ér Ddiu se le daruesca plat'a sa cea cerésca. Semlacu 30 Maiu st. v. 1890. — **Demetriu Ganear**, parochu gr. or. rom.

* *19 ani in cotetiu de porci.* Se scrie din Alba regala, ca in dilele trecute politi'a de acolo a descoperitu unu lucru ne mai aditu. Se adeveri adeca vestea ca Remesey András, si-a tienutu unu copilu timpu de 19 ani intr'unu cotetiu de porci, lipsitu de lumin'a dilei si zacendu pe nisce gunóie murdare si putrede. Cotetiulu abia este de câteva urme de latu, ér copilulu nu s'ar paré a fi mai mare ca de 2—3 ani. Elu este surdu, mutu si orbu, ér picioarele si manile ii suntu asia de slabe si uscate, încátu nu si-le póte misica. Politi'a l'a dusu numai decât in spitalu. — Ce sufletu indracitu de parinte!

Concursu.

Pentru deplinirea postulu de preotu la parochi'a gr. or. de class'a III. din comun'a **Topl'a**, — impreunatu cu postulu invetiatorescu, — se escrie concursulu, cu terminu de alegere, pe **diu'a de 20. Iuliu st. v. 1890.**

Emolumintele sunt: 30 jugere pamentu parte aratoriu, parte fenatia, $\frac{1}{2}$ juger intravilanu, stol'a usuata si biru, — cate un'a masura cucuruzu in bómbe, — dela 36 numeri de case.

Éra cá salariu ivetiatorescu 1 juger intravilanu; câte 1 fl. 20 cr. dela 36 numeri de casa si locuintia libera.

Afara de aceea din partea venerabilulu consistoriu unu ajutoriu anualu de câte 100—150 fl.

Recursele cuviintios ajustate, sè se tramita parintelui protopopu Georgiu Craciunescu in **Belincz p. u. Kiszetó**, pana la 28. Iuliu st. v. a. c. éra recurrentii sunt poffiti a-se presntá in biserica locala, spre a-si aretá desteritatea in tipic si cantarile bisericesci.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielere cu mine: **G. CRECIUNESCU**, m. p. prott.

—□—

Se escrie concursu pentru deplinirea definitiva a postulu invetiatorescu dela cl. I-a scólei conf. gr. or. din **Cenadulu-serbesc**, — proteratulu B.-Comlosiului — cu terminu de alegere la **30 de dile dela prima publicare**; pe langa aceste emoluminte: in bani 250 fl. v. a., 28 meti de grau, 10 fl. pentru conferintie si reuniune, 5 fl. pentru scripturistica, 12 fl. pentru lemne — ér pentru incaldirea scólei se va ingrigi comun'a, — 1 lantiu de pamentu aratoriu, 200° gradina estravilana, cortelu liberu cu gradina intravilana. ér dela inmortentari unde va fi poffit: dela cele mici 20 cr, dela cele mari 50 cr. ér daca se aduce in biserica 1 fl.

Dela reflectanti se pretinde ca recoursele loru instruite conformu prescrielor stat. org. si prevediute cu

testimoniu preparandialu, de calificaciune si din limb'a maghiara se le adredie Prea On. Dom. protter si inspectoru scolar Paul Miulescu in Nagy-Komlós. ér pana la alegere se se presinte in biseric'a din Cenadu, fiind alesulu invetiatoriu si cantoru.

Cenadulu-serbescu, 28 Maiu 1890.

Comiretulu parochialu.

In contielegere cu mine: P. MIULESCU, m. p. ppresbiter si inspectoru scolaru.

Pentru parochia de classa I-ia din **Siclaú**, protopresviteratulu Chisineului, devenita vacanta prin alegerea fostulu acolo parochu Gregoriu Mladin de paroch in Curficiu, — prin acésta se publica concursu cu terminulu de alegere pe Duminec'a din **1. Iuliu st. v. 1890.**

Emolumintele impreunate cu acést'a parochie sunt: Una sessiune pamént estravilan. Unu fond intravilan fara casa. — Birulu si stolele indatinete in loc.

Dela recurrenti se poftesce cualificatiune pentru parochia pe classa prima, éra sub durat'a concursulu au se-se prezenteze la Sf. biseric'a in vre-o Duminec'a séu serbatóre pentru de a-si areta desteritatea in celea rituale.

Recursele pana in 27 Iuniu st. v. a. c. snatu a-se trimite Reverendissimulu Domau Petru Chirilescu protopresviter in Kétegyháza.

Siclaú, din siedinti'a comitetulu parochialu tienuta la 19. Aprilu. (4. Maiu) 1889.

Stefan Capr'a, m. p.
not. com. par.

Ioan Codrean, m. p.
pres. com. par.

In contielegere cu mine: PETRU CHIRILESCU, m. p. protopresviteru.

Conformu Ordinatiunei Veneratulu Consistoriu de datulu 26 Martie 1890 Nr. 263/46. B. 1890. de nou se escrie concursu pentru deplinirea postulu de Capelanu temporalu pe langa preotulu neputinciosu Pavelu Popoviciu din parochi'a de classa a II-a **Parhida**, protopresviteratulu Oradii-mari, cu terminu de alegere pe **1/13 Iuliu 1890.**

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Usufructulu pamentulu parochialu de 36 jugere catastrale, aretoriu si fanatiu, éra 12 jugere pasiune; — in jumetate computata representa 280 fl.

2. Competintia de biru in bani 20 fl.

3. Venitulu stolariu intregu fara de nici o detragere 100 fl.

4. Cortelu liberu cu trei chilii si apartinetorele precum si gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru.

Capelanulu alegendu va avea a conduce oficiulu parochialu si a implini tote functiunile preotiesci in acést'a comuna pentru folosirea beneficiulu susu espusu, éra dupa mórtea parochulu neputinciosu va deveni in folosirea intregulu beneficiu parochialu.

Competentii pentru acestu postu capelanalu, vor avea a produce cualificatiunea prescrisa in §-fulu 15. lit. b) din regulamentulu congressualu, avendu recursele bine instruate si adresate Comitétulu parochialu din Parhida ale susterne subsemnatulu protopopu in Oradea-mare pana in 28 Iuniu v. a. c. éra pana la alegere in vre-o dumineca séu serbatore, vor avea recurrentii a-se presenta in biseric'a din Parhida spre a-si areta desteritatea in cele bisericiesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopopu.

In urmarea conclusulu luat de Ven. Consistoriu gr. or. aradanu la 8 Maiu a. c. Nr. 1610 langa parochulu Atanasiu Popoviciu din comun'a **Berechiu**, devenitu la neputintia, sistemisandu-se postu de capelanu, pentru indeplinirea acestui'a se escrie concursu pre langa jumetate din tóte beneficiile parochiale care facu 600 fl. v. a. estimate de comitetulu parochialu si aprobate si din partea sinodulu parochialu de acolo.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu suntu avisati a-si susterne recursele pana la 15 Iuniu a. c. st. v. caci cele mai tardiu sosite nu se vor lua in considerare subscrisulu protopresviteru, éra alegerea se va tiné la **30 de zile dupa prim'a publicare**, avendu a dovedi cá posedu cualificatiune pentru parochii de a dou'a clasa si totodata pana la diu'a alegerei a se presenta la st. biseric'a spre a-si areta desteritatea in cele rituale.

Berechiu 16 Maiu 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOAN CORNEA, m. p. protopresviteru.

Conformu ordinatiunei Venerabilulu Consistoriu aradanu de dto 6/18 Martie a. c. Nr. 182.933. se escrie concursu pentru statiunea invetiatorésca din **Seleusiu-Cighirelu**, dela scól'a a II-a din partea Seleusiuului cu termin de alegere pe **10/22. Iuniu a. c.**

Emolumentele suntu: 1. in bani gat'a 250 fl. 2. $\frac{1}{4}$ sesiune pament aratoriu, si o canipiste. 3. 8 orgii de lemne din cari 4 orgi sunt pentru scóla. 4. pentru familiatie 10 fl. 5. pentru scripturistica 10 fl. 6. pentru conferintia diurna; si carausie. 7. cuartiru si gradina de legume.

Recursele ajustate conformu statutulu organicu adresate comitetulu parochialu se-se trimite P. O. D. Protopresviteru si inspectoru scolaru Ioan Cornea in Borosineu avendu concurentii pana la diua alegerei a-se presenta in vreo domineca séu serbatóre la biseric'a din locu, spre a-si areta desteritatea in cantari si tipicu.

Alesulu va deveni intaritu numai dupa unu intervalu de 2 ani, avend in acelu timpu a produce sporiu indestulitoriu in ale invetiamentulu.

Din Siedinti'a Comitétulu parochialu tienuta la 10/22 Maiu 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOAN CORNEA, m. p. inspectoru scolar.

LICITATIUNE MINUENDA.

Pentru edificarea bisericei din **Bontiesci**, protopresviteratulu Buteniloru, prin acésta se escrie licitatiune minuenda, ce se va tiené Dumineca la **10/22. Iuniu a. c.** in fati'a loculu. — Pretiulu esclamării e 5600 fl. 90 cr. staveritu de oficiulu edil comitatensu, si aprobatu de Venerabilulu Consistoriu diecesanu. — Licitantii vor depune vadiu de 10%, — celelalte conditiuni se potu vedé la oficiulu parochialu din locu.

Bontiesci, la 3/15. Iuniu 1890.

Din insarcinarea comitetulu parochialu:

Teodoru Coloja, m. p.
preotu ort. rom.

Niculau Mercea, m. p.
epitropu.